

P I S A N A.

119

Quæ Pisis fuerant Augusti tempore missæ
Ad quosunque tenet latos Provincia fines.
His inerat clarus cum consule Guido Dodone,
Ordine Levita, trivii ratione peritus, L
Illiū ut patriæ traherent ad prælia gentem.
Æthera carpebat solito molimine Phœbus,
Et splendor Solis nondum tenuaverat umbras,
Cùm data signa sonant jussos motura recessus.
Jusserat Antistes ponto dare verbera classem,
Et transire rates properatis cursibus illuc,
Barchinon excelsis ubi fulget in æra muris.
Jussa probant omnes, nec inertī scandere passū
Naves incipiunt, quos non sua vota retardant.
Sed velut examen per apertas advolat auras,
Quando cupit patriam mutare, locumque do-
mumque;

Sic Pisana manus rapidis Aquilonibus usa,
Remige quamceleri dictā properabat ad urbē.
Solis ab occasu modicum porrectus ad æquor,
Defessas solito qui frangit, & accipit undas,
Mons Iudeus, ibi plana divisus ab urbe,
Non ventis puppes calidisve tuerit ab Austris,
Hujus ab Hispana facie ratis appulit omnis.
Ut terras subeunt Latij, reliquæque carinæ,
Litus ad usque tuas agmen navale tenebat
Lubricaris aquas. Ripæ cecidisse feruntur,
Tanta premebat eas magnæ violentia classis.
Hic ubi mutavit lites concordia pace, L
Adveniunt Sancti celeberrima festa Mathæi.
Tota nocte sonant tunc tintinnabula cuncta,
Vota vovent omnes, precibus votisq; Tonantem
Solicitant, cujusque colunt solemnia Sanctum,
Candelas tunc quique suas in cuspide ponunt,
Aut ubi lux claræ populo videatur ab omni.

Tertia lux aderat, cùm planum possidet æquor
Ventus, quem Boream nequeas Eurumq; notare,
His medius fuerat, tundunt sua pectora nautæ,
Totque dies vacuos cum noctibus ire queruntur,
Ergo die medio sublimis in æthere Titan
De medio cursu terras spectabat, & undas,
Cùm Catelanensi de litore classis abibat. L
Quos fremitus præbere solent stridentibus alis
Threicis volucres resonantes cantibus altis,
Agmine cùm facto repetunt alias regiones;
Non aliis Pisana manus clamore sequente
Exagitando suos, & candida vela parando.
Solvendoque rates, summis cum vocibus edit
Quatuor insignes tunc præcessere carinæ.
Signiferi Francardus erant, Rectorque Pyrenæ,
Ordine consequitur renovato cetera classis.
Lux abiit, nox atra subit, qua denique lapsa
Vel media, vel plus media, contraria retro
Flamina vela dabant, qua causa prævious heros
Ad Tramaricis sua flexit carbasa litus. L
Inde Terögōnam petit, ac deserta sibi.
Hic Zephyrus perfringit aquas, & fluctuat
Auster;

Pervia sed Zephyro plus sunt sinuantia saxa:
Partibus unda tribus circumdat pontica rupem,
Arbusis tegitur brevibus quæ spectat ad Eurum
Planities, alte rupis de parte levata. L
Regis in hac Caroli dicuntur castra fuisse,
Dum duro quondam certamine stravit Iberos.
Hic hyemes Franci tolerasse feruntur, & festus,
Quando præstanti ceperunt robore terram.
Post lapsæ noctis spatium, lucisque sequentis
Tempore consumptæ, qui primus adhæsit in illis
Conseia signa dedit, vigiles quos gesserat ignes,
Ne foret incertus locus hic, dubiusve carinis.
Hic postquam cunctis fuerat lux redditæ terris,
Et latices haufere, viri, descendere pontum
Incipiunt, vitreas velis remisque procellas
Mota secat classis, jam terra relicta videri

120

A Non claræ poterat cum montibus abdita celsis. *grauem ait d. B.*
Cùm labente die subiere crepuscula noctis,
A recto cursu non recta retorserat aura
Vela. Laborantes turbantur in æquore nautæ,
Et se conclamat invitox ire Dianam.

Interea noctis tenebris aurora remotis
Clara refulgebat, cùm turbida nubila venti
Ducere cœperunt ab ea qua labitur ora
Publica lux mundi; mox flectere vela Salodon
Plangentes satagunt, tantus vehit impetus ipsos.
Huc simul ac venere rates jam nocte propinquæ
Prosiluere viri latices haurire recentes.

Ecce Moabitæ pedibus vectantur equinis,
Ut solet à nervo dimissa venire sagitta,
Quando suum Parthus sinuat violentius arcum.
Qui captos pariter capientes fluminis undas

Ad proprios longo duxerunt calle penates,
Sed timor Alphæ gentis de nexibus ipsos
Eripuit, rigidos qui concutiebat Iberos.
Ergo per eventum quoniam malæ contigit illis, L
Jusso fit reliquis, ne progrediantur inermes.
Dumq; moram faciunt, yacuisq; vagantur in agris
Agmina, murmur erat. Lucenses denique turbæ
Dum Pelagus tolerare minūs, fluctusq; valerent,

Et nimium vellent sociis famulantibus uti,

Unaquaque die populum replere querela,

Ugo Pisanus venerabilis Archisacerdos

Cum dextra pariter tunc ardua protulit ora,

Qui tali populis sermone silentibus inquit:

Sola Dei bonitas, qui cuncta gubernat habetq;

Pisanos cives tantos animavit ad actus,

Expertique suos nullos ad bella vocabant.

Nullus ad ista fuit toleranda venire coactus,

Sponte petebatis nobis, gratisque dabamus

Quæsitas nobis, non vilia munera, naves,

Et ratibus vecti socii veniendo fuistis.

Dicite Lucenses, si quis vos fortè coegerit,

Quippe nec inviti voluistis ad ista venire,

Unde nec invitox quisquam retinere valebit.

Pisanos solos discedere nempe vetamus.

Non aliis prohibentur equi, non victus & arma;

Accipiant ea quando volunt, sanique recedant,

Securosque petant duætores, hinc dabuntur

Cum quibus Italicos poterunt pertingere fines.

Et memoratus herus post talia dicta resedit.

D Taliter incœpit Guido supra memoratus:

Cùm Deus in cunctis præponi debeat actis,

Nec pietas, nec amor pietatis habetur in ullo,

Qui pro mundano tantum contendit honore.

Certet honor mundi, certet sapientia, quænam

In mundi rebus Domini simulavit amorem,

Prætulit atque aedit perituros semper honores,

Unde Dei hostias cernendo potentia mentes,

Contra quem vastum toto fuit agmine murmur,

Hunc dignum vobis largitur temporis usum.

Hebreis populis murmur fuit instar ad hujus,

Quando repletas memorabant carnibus ollas.

Et condita simul, dilecta que grataque multum

Ferula, Niliacis quibus utebantur inhoris.

Nam cuperent sibi potius juga ferre tyrranni,

Servilique magis sub conditione manere,

Quam prohibere gulæ vitium dapibusve carerent.

Ille vetus populus residet sub pectore vestro,

Illi & mores, animosque viaque tenetis.

Vulnere de tanto qui gestit habere salutem.

Peniteat voluisse malum properanter iniquum.

Desipuit, quicunque fuit, ceciditque retrosum;

Magnum nempe scelus nostro commisit in evo.

Quod teneamus eum quisquam fortasse queretur,

Præter Pisanos quicunque recedere querit,

Quando libebit eat, sua tollere non prohibetur,

Nulla recedenti sanè violentia fiet.

Ad patrios igitur cuncti venerit ille penates.

Et